

“Uitgaanspubliek wil weer echte chocola” Jury Café Cultuur Prijs pleit voor ‘het nieuwe ontmoeten’

Het café als ideaal platform om mensen weer bij elkaar te brengen. De tijdgeest vraagt om ontmoeting en dialoog, om warmte en intimiteit. De vorm maakt plaats voor het gevoel, voor de authentieke beleving. Volgens de jury van de Café Cultuur Prijs 2004 wordt tijdloos hip en winnen spontane formules het van marketingconcepten. “Het uitgaanspubliek wil weer echte chocola”, zo verwoordt jurylid Ted Langenbach de vernieuwde hang naar ontmoeting.

De creatief directeur van club Now & Wow in Rotterdam vormde samen met Marie Hélène Cornips (directeur Bond van Nederlandse Architecten) en new media artist Micha Klein de jury van de Café Cultuur Prijs. De wedstrijd is een initiatief van Dommelsch en Felix Meritis en werd dit jaar mede georganiseerd door

Living Tomorrow. Voor Dommelsch ligt de rol van organisator en inspirator van deze prijs voor de hand. Als biermerk staat Dommelsch dicht bij de ontwikkeling van de cafécultuur in Nederland en van cultuur in en rond het uitgaansleven. Daarbij ondersteunt Dommelsch graag jong talent bij het ontplooiën van hun creativiteit.

Jury (v.l.n.r.) Micha Klein, Ted Langenbach en Marie Hélène Cornips

WITTE LOUNGEBANKEN

Voorafgaand aan de prijsuitreiking in het Amsterdamse cultuurcentrum Felix Meritis spraken de juryleden over uitgaanstrends en de toekomst van het café. In een sfeervolle arena wisten ze zich omringd door studenten, supporters, creatieven, horecakenners en journalisten. Discussieleider Jeroen Busscher ‘drapeerde’ de toehoorders op witte loungebanken, terwijl op een groot scherm de acht genomineerde ontwerpen voorbij trokken.

Voor Marie Hélène Cornips moet de clubsetting een niet alledaags gevoel hebben opgewekt. Met links naast haar de beweeglijke vj Micha Klein, worstelend met z'n reversmicrofoon die hij uiteindelijk maar op een frisdrankflesje klemde. En rechts de zelfverzekerde clubinnovator Ted Langenbach, als immer gedeeltelijk verscholen onder zijn karakteristieke zwarte hoed.

TIJDLOOS EN ECHT

“Wat is nog nieuw?”, vroeg Micha Klein zich hardop af. “De uitgaanswereld gedraagt zich continu vernieuwend en vernietigend. Trends volgen elkaar razendsnel op. Het publiek wil elke keer verbaasd worden. Je moet als club of café steeds weer de verwachtingen waarmaken. Het gaat erom verrassende elementen bij elkaar te brengen, waardoor je voor groepen mensen met verschillende achtergronden een gezamenlijk platform voor ontmoeting creëert.”

Volgens Ted Langenbach schuilt het geheim in ‘tijdloosheid’ en ‘echtheid’. “De verpakking mag een constante factor zijn, als de inhoud maar in beweging is. Dat geldt voor een loungeclub, voor een café, maar ook voor een museum. De kunst is om plekken te ontwikkelen waar spontane ontmoeting weer gewoon is. Onze maatschappij vraagt daar om. Op straat slaat de vervreemding toe en mensen trekken zich terug in monoculturen. Juist in het uitgaanscircuit kun je dat doorbreken. Terug naar de oorsprong, zou ik zeggen, terug naar de authentieke ontmoetingsplek. Waar warmte en gevoelens centraal staan, waar afstandelijkheid niet regeert.” Zijn visie benadert heel dicht de basis van het goede bruine café. De huiskamer van de samenleving, waar jong, oud, rijk, arm, zwart, wit, geslaagd en mislukt, elkaar ontmoeten. Waar je praat en zwijgt, lacht en huilt, zingt en swingt. Waar vriendschappen ontstaan, liefdes ontluiken en ruzies worden bijgelegd.

MOBILITEIT EN CONTACT

De meeste genomineerden voor de Café Cultuur Prijs 2004 laten zien dat de jonge generatie ontwerpers gevoel bezit voor het nieuwe ontmoeten. Marie Héléne Cornips: “We ontdekten veel mobiliteit en behoefte aan contactmomenten in de inzendingen. Architectuur biedt de mogelijkheid om mensen op een andere, verrassende manier door gebouwen te laten bewegen. Om elkaar op ongewone en onverwachte manieren te treffen. Als ondernemer kun je daar gebruik van maken.”

Als je maar oog houdt voor de inhoud, meent Langenbach. “De cybercultuur van de jaren negentig ligt achter ons, dat was niet echt, dus vergeet het. We leven in een andere wereld. In een tijd waarin ironie nodig is om te relativiseren. Kunstenaars en architecten moeten zich juist nu doen gelden en niet de mond laten snoeren. De uitgaanssector kan mensen bij elkaar brengen, zich laten interesseren voor elkaar.”

VERTALING THEMA

De woorden van de jury sluiten aan bij de meningen van de ontwerpers, blijkt als de genomineerden hun inzending toelichten. Terwijl Jeroen Busscher met een minicamera wiebelige beelden van maquettes, moodboards en pratende monden op het scherm tovert, lichten de studenten hun vertaling van het thema ‘Toekomstvisie op het café als ontmoetingsplaats’ toe.

Presenter Jeroen Busscher interviewt de genomineerden

Van een aaneenschakeling van woonkamers tot een opblaasbaar café, van een verzonken stationsplein tot een reizend café; de deelnemers beschikken over een

rijke fantasie. Termen als 'je thuis voelen', 'intimiteit creëren' en 'het onpersoonlijke doorbreken' zetten de toon. Als dit de trendsetters van morgen zijn, vervaagt de individualisering en groeit het groepsgevoel. Zonder oubollig of ouderwets te worden, want de talenten onderkennen de invloed van de moderne communicatietechnologie als geen ander. Ze leven in een wereld van sms, chatten en e-mail en schuwen de in de mens ingebouwde chip niet. Maar ze vormen geen doel op zich meer, maar ondersteunen het verlangen naar ontmoeting.

TWEE WINNAARS

De jury zorgt gedurende de avond voor een verassing. Geheel in lijn met hun onnavolgbare creatieve geest besluit de jury na de presentaties door de genomineerden een tweede winnaar uit te roepen. Naast de winnaar die in het voortraject uitverkoren was als beste van de ongeveer 65 inzenders.

Sigrun Sumarlidottir juicht de creatieve inval van de jury toe, want haar ontwerp The Connection Club blijkt nu ook goed voor de overwinning. Haar idee behelst het

creëren van een café in een zeer afstandelijke omgeving, de voetgangerstunnels van een station. De clubsfeer zou de haastige reizigers moeten vertragen en verleiden tot ontspanning en ontmoeting. Een aansprekende gedachte.

Caspar Frenken en Nick Aalbers delen met hun Dommelsch Stenen de overwinning met Sigrun. De 'stenen' zijn verplaatsbare aluminium frames te bekleden met vele materialen en afbeeldingen. Met de blokken kunnen ruimtes verkleind, vergroot en veranderd worden. De ondernemer kan dat doen, maar ook de gasten kunnen met de stenen sjouwen. "De mensen bouwen zo zelf hun ideale ontmoetingsplaats."

PUBLIEKSPRIJS

Het aanwezige publiek in Felix Meritis houdt er een afwijkende mening op na. In de pauze tussen discussie en prijsuitreiking konden alle bezoeker via een blauw stembriefje hun voorkeur uitspreken. De winnaars van de derde prijs, Jeroen Heintzbergen en Jeroen Spee, scoren met hun ontwerp Meeting Walls de meeste punten. De muren staan strategisch opgesteld in een smalle ruimte, waardoor veel contactmomenten ontstaan en mensen elkaar vaak aankijken. Volgens het publiek bij de prijsuitreiking het ontwerp met 'het ultieme ontmoetingsgevoel'.